

[Fibiger.]

og vi stillede Ændringsforslag vedrørende dette Spørgsmaal. Vi gjorde dette i Erkendelse af, at Ejendomsskatterne var saa tyngende paa store Dele af Befolkningen, at man ikke kunde gaa videre med dem; der maatte tværtimod ske en Ændring i saa Henseende. Det Lovforslag, som blev fremsat i Fjor i Landstinget, kunde selvsagt kun angive de Retningslinier, efter hvilke vi ønskede, man skulde gaa frem. Lovforslaget kunde ikke være ganske nøje udformet; og det samme gælder vel om andre private Lovforslag, idet man ikke har Administrationen til Hjælp ved Udarbejdelsen og derfor ikke kan faa foretaget den indgaaende Undersøgelse, som er nødvendig for at finde et retfærdigt og godt Grundlag at gaa frem efter. Men Grunden til, at vi fremsatte det nævnte Lovforslag, var den, at vi vilde pointere Nødvendigheden af en Ændring i Ejendomsskatternes Fordeling. Naar der, som i denne Tid, hersker Krise paa forskellige Omraader, og naar navnlig Landbruget i de sidste Par Aar har haft meget vanskeligt ved at klare sig, er det efter vor Opfattelse nødvendigt, at Lovgivningsmagten undersøger, hvor der kan finde Lettelser Sted; og den højtærede Regering og vi fra vor Side i Fjor har jo givet Anvisning paa, hvordan man kunde komme dem til Hjælp ved at lette Skattebyrden, ved at indskrænke Udgifterne for Staten og Kommunerne og derved komme til Skattnedsættelser. Men vi mente ikke den Gang, at dette var tilstrækkeligt, og vi glæder os over, at man nu fra Regeringens Side er fremkommet med et Forslag, som egentlig i Princippet siger det samme, som vort Forslag udtrykte. Vort Forslag gik ud paa at føre den Linie videre, som indeholdes i Landkommunalloven, hvorefter man i Stedet for at udskrive alle Amtsskatterne paa de faste Ejendomme kan udskrive en Del paa Kommunerne. Mærkværdigt nok har dette ikke været brugt i stor Udstrækning i Amterne; kun Københavns Amt har fulgt det gennem en længere Aarrække, andre Amter er senere kommet til; men først i det sidste Aars Tid er der kommet en Del flere Amter med. I det Amt, jeg er fra, Thisted Amt, har man allerede i nogle Aar benyttet det en Del; men man har ikke været oppe paa den fulde Trediedel, som man ifølge Loven kan gaa op til. Vort Forslag gik ud paa at føre dette videre; men i Betragtning af, at man ikke havde anvendt Landkommunallovens § 50 i større Udstrækning i mange Amter, mente vi ikke, at man kunde gaa til at sætte mere end 25 pCt., skønt der har kunnet anvendes

indtil 33 pCt.; man skulde dog kunne gaa op til 50 pCt.

Der er blevet sagt, at det ikke vil være rigtigt fra Lovgivningsmagtens Side at fastsætte, at der skulde udskrives 25 pCt. paa Kommunerne; men jeg maa mene, at det er rimeligt — efter hele den Udvikling, Udgiftssiden i det hele har taget her i Landet —, at det nu bliver fastsat, at detskal føres ud i Livet, som man ved Loven af 1857 havde tænkt, nemlig at Amtsudgifterne skulde fordeles paa et noget bredere Grundlag end alene paa Ejendomsbesidderne. Jeg er ganske klar over, at man skal være varsom, naar man vil flytte de faste Skatter, saa at man ikke pludselig gaar fra eet til et andet, idet faste Skatter jo efterhaanden nedfældes, saa at de kommer til at influere paa Købesummerne. Men paa den anden Side er vi ogsaa klare over, at efter den Udvikling, der har fundet Sted, navnlig i den sidste halve Snes Aar, er Udgifterne til Vejvæsen og Medicinalvæsen blevet saa store, at man ikke med Rette kan fastholde, at alle disse Udgifter skal hvile paa de faste Ejendomme alene. Thi hvis man paalægger for store Skatter paa faste Ejendomme, bliver det nemt til Konfiskation; og paa den anden Side: Hvis man letter dem for meget, kan det blive til en Kapitalforæring. Vi har den Opfattelse, at begge Dele skal man være varsom med. Men ingen tør vel bestride, at den Udvikling, der er foregaaet, baade med Bebyggelse ved store Stationsbyer og i Henseende til store Udgifter til Vejvæsen og Medicinalvæsen og Sygehusudgifter, vil betyde en saa voldsom Stigning, at det vilde være for meget at forlange, at disse forøgede Udgifter skal hvile udelukkende paa Ejendomsbesidderne; og jeg tror, at enhver, der ser uheldet paa Forholdene, enten han hører til den ene eller den anden Kategori af Skatteydere, vil indrømme, at det er retfærdigt at faa det fordelt paa flere. Man har fra alle Partiers Side erkendt, at det er urimeligt, at Vejskatten alene skulde betales af Ejendomsbesidderne, idet man gennem de Lovforslag, man har haft fremme om Automobilbeskatningen, netop er gaaet bort fra det oprindelige Synspunkt, at det skulde være en Luksusbeskatning, og har gjort den til en Vejskat. Alle Partier har erkendt, at de, der benytter Vejene, maa tage Del i den Forøgelse, der kommer paa Amtsbudgettet i Anledning af det større Slid, der sker paa Vejene paa Grund af Automobilfærdselen.

Naar man vil se paa, hvor meget disse Udgifter er steget, undersøger man naturligvis først Forholdene der, hvor man